

Opublikowano dnia 31 października 1957 r.

AG 11/5/114
BIBLIOTEKA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40227

Kl. 30 d, 5/G1

Dr med. Felicjan Loth

Warszawa, Polska

Wkładka ortopedyczna do obuwia

Patent trwa od dnia 11 marca 1957 r.

Znane są dotychczas trzy rodzaje wkładek ortopedycznych. Do pierwszego rodzaju należą wkładki wykonane całkowicie z filcu, które jako bardzo miękkie i elastyczne są przyjemne dla chorego, jednakże mają tę zasadniczą wadę, że muszą być wytwarzane z grubego filcu jako materiału wyjściowego, gdyż filc ten musi być kształtowany przez „rzeźbienie” odpowiednio do rodzaju schorzenia stopy i wskutek tego wkładki takie nie mieszczą się w zwykłym obuwu, a tym samym chory jest zmuszony zamawiać specjalne obuwie ortopedyczne, które jest drogie. Do drugiego rodzaju znanych wkładek należą wkładki, wykonane z różnego rodzaju materiałów elastycznych, głównie ze skóry, niekiedy ze skóry i filcu, których kształt wypukłości jest uzyskiwany dzięki zastosowaniu w tych wkładkach odpowiednio wytłoczonych płytek metalowych, bądź wstawianych do wnętrza wkładki między jej warstwy, bądź też nakładanych i przymocowywanych do górnej lub dolnej powierzchni zewnętrznej tej wkładki. Wkładki takie mogą być używane w zwykłym obuwu, gdyż są stosunkowo cienkie, lecz

wskutek zastosowania w nich metalu są mało elastyczne i nieprzyjemne dla chorego przy chodzeniu. Do trzeciej wreszcie kategorii wkładek ortopedycznych należą wkładki w postaci żłobkowo wygiętych płytek z fibry lub skóry, na których w odpowiednich miejscach ich powierzchni są naklejone odpowiednio ukształtowane warstwy z filcu, korka lub podobnego materiału, tworzące niezbędne zgrubienia, zależne od schorzenia stopy, przy czym w celu nadania wkładce większej trwałości, górna zewnętrzna, powierzchnia właściwej wkładki jest pokrywana skórą, przyklejaną na całej długości wkładki. Wkładki te są jednakże bardzo nietrwałe wskutek szybkiego odkształcania się wspomnianych zgrubień, przy czym wytwarzanie tych wypukłości jest pracochłonne i kłopotliwe.

Wszystkie te niedogodności usuwa wkładka według wynalazku. Jest ona wykonana zasadniczo ze skóry o bardzo małej grubości i różni się od znanych wkładek tym, że potrzebne wzniesienia na jej zewnętrznym lub wewnętrznym boku, są i wybrzuszenia np. do podpar-

cia środkowych kości śródstopia, są wytłoczone mechanicznie i tym samym posiadają postać trwałą. Powstające wskutek tych wytłoczeń przestrzenie są wypełniane do odpowiedniego poziomu dowolnym elastycznym tworzywem lub elastyczną masą, przyklejaną do odpowiednich miejsc wkładki. Wybrzuszenia nieckowate wkładki są wypełniane również elastycznym tworzywem, wkładanym i ewentualnie przyklejanym do tych wybrzuszeń od spodu i następnie pokrywanych za pomocą bardzo cienkich skórzanych łątek od spodu tak, aby obrzeże łątki nie tylko pokrywało wypełnienie wybrzuszenia, ale zachodziło nieco na właściwą wkładkę.

Wynalazek jest wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok wkładki fig. 2 — jej przekrój wzdłuż linii A—A na fig. 1, fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii B—B, fig. 4 — takież przekrój wzdłuż linii C—C na fig. 1, a fig. 5 widok z dołu wkładki.

Wkładka 1 jest wykonana z bardzo cienkiej skóry i np. wewnętrzny podłużny jej bok jest w miejscu 1' podniesiony do góry w sposób trwały przez mechaniczne wytłoczenie tej części wkładki. Wskutek tego piętowa część wkładki 1 posiada kształt żłobka o rozwartym kącie, jak to uwidoczniło na fig. 4. Powstaje w ten sposób przestrzeń 3 między poziomą częścią piętową 1'' a przednią częścią palcową 1'''. Ta przestrzeń 3 jest wypełniona filcem, ukształtowanym odpowiednio tak, aby przechodziła ona stopniowo do poziomu części piętowej 1''. Ponadto wkładka 1 posiada jedno lub więcej wybrzuszeń 2, wykonanych przez mechaniczne wytłaczanie skóry w tych miejscach, przy czym wewnątrz 5 tego nieckowatego wybrzuszenia jest wypełniane od spodu wkładki 1 odpowiednim

elastycznym tworzywem, najlepiej przyklejonym do wnętrza wybrzuszenia 2. Ażeby zapobiec wypadaniu tego tworzywa z wnętrza 5 tego wybrzuszenia, tworzywo to jest na spodniej stronie wkładki 1 pokryte bardzo cienką łątką skórzaną 4, której obrzeże zachodzi na materiał wkładki 1 i jest do tej wkładki przyklejone.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wkładka ortopedyczna do obuwia, znamieną tym, że zarówno jej wewnętrzne lub/ i zewnętrzne wzniesienie boczne (1'), jak i wybrzuszenie lub wybrzuszenia (2) stanowią trwałe mechaniczne wytłoczenia wykonane w bardzo cienkiej skórze lub podobnym materiale, z którego jest wykonana właściwa wkładka, tj. górna jej powierzchnia, natomiast przestrzeń (3), utworzona między wzniesieniem (1') i powierzchnią poziomą istniejącą między piętową częścią (1'') wkładki (1) a jej częścią przednią (1'''), jak również przestrzeń wewnętrzna (5) wybrzuszenia (2) jest wypełniona miękkim tworzywem elastycznym, najlepiej przyklejonym do odpowiednich miejsc spodniej powierzchni wkładki (1).
2. Wkładka według zastrz. 1, znamieną tym, że wypełnienie wnętrza (5) wybrzuszenia (2) jest pokryte od dołu łątką (4), najlepiej skórzaną o bardzo małej grubości, przy czym obrzeże tej łątki zachodzi na powierzchnię spodnią właściwej wkładki (1) i jest do tej powierzchni, a ewentualnie także i do wypełnienia tego wybrzuszenia (2), przyklejone w celu zabezpieczenia wypadania wypełnienia z tego wybrzuszenia.

Dr med. Felicjan Loth
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

